

se mostra partidari de no reduir l'uter ni durant l'operació ni abans, segons hem indicat, sinó que oportunament estira amb energia ls lligaments, practicant la reducció que ell diu directa.

Ja reduït l'uter i estirats els lligaments, se procedeix a fixar-los per medi de tres punts de sutura. Sostinguts am moderada força per un ajudant, se passa una agulla enfilada am seda pel pilar extern i pel lligament, i després una altra pel lligament i pel pilar intern. Se posen així mateix altres dos punts més avall, separats entre si i dels primers a cosa d'un centimetre de distancia. Se talla de l'extrem lliure del lligament el troç que n sobra pera evitar que s necrosi, si bé fent els punts de sutura de la manera indicada, o siga atravessant-lo sense estrangular-lo, ja se solventa aquest inconvenient.

En Paul Segond (1) segueix un methode pera fixar a l'angle l lligament rodó, que jo crec deure-l citar am preferencia a tots els altres. En primer lloc fixa per un punt de seda l lligament en l'angul superior de l'anell inguinal; després, a cada pilar d'aquest anell hi fa un tall paralelament a la seva vora lliure, i d'aquesta manera queden dos petits traus que corresponen un a cada pilar. S'agafa l troç de lligament que queda per sota del punt de sutura i se passa per sota del pilar intern, fent-lo sortir pel trau corresponent; després se l passa per sobre del pilar extern, ficant-lo pel trau que li correspon, i altra vegada per l'angul superior de l'anell inguinal. Am tres sutures que uneixen l'un pilar am l'altre, queda per demés fort.

En Doléris (6) entrecreua ls lligaments per sota de la pell del pubis, fent passar el lligament dret a la banda esquerra i reciprocament; sutura primer el lligament esquerre an els pilars esquerres i el dret an els pilars drets, i després sutura am catgut les dugues extremitats lliures, ressecades a la llargaria necessaria i ben aviçades.

Cal també fer menció de l'ancoratge dels lligaments proposat per en Carpenter en 1890. Ja descoberts i atrets cap a fòra, passa un fil d'argent a través dels dos pilars i del lligament rodó, i després lo torça i aixafa pera que sigui tolerat pels teixits. Aleshores resseca un troç de pell de cada costat, fend els lligaments en tota sa llargaria, separa les dugues meitats i sutura cada una a un costat de la ferida.

En Gottal ha proposat aquest mateix any (1898) un nou

(1) P. Segond: *Bullet. et Memor. de la Société de Chirurgie*, 1889.

(2) Doléris: *Nouveaux archives d'Obst. et de Gynéc.*, 1889.